

Overbetragtning lægge dette Lovforslag paa Hyl- den, og tage Sagen paa en anden Maade, nemlig ved Ophævelsen af det fideicommissariske Baand i det Hele, som Grundlovens § 98 har antydnet. — Det forekommer mig ikke, at det kan gaae an at dække den Gjæld, der maatte hvile paa 5 Mars Indtægter, hvilke Stamhuus- besidderen er berettiget til at pantsætte, med de Kjøbesummer, som indkomme ved Afhændelsen af Lehnets Substant; thi det maa vel erin- dres at Gjælden, hvorfor disse 5 Mars Ind- tægter pantsættes, hviler ikke saa egentlig paa Lehnets Substant; det er kun Noget, der er tilladt Lehnbesidderen personlig at gjøre, at pantsætte disse 5 Mars Indtægter i saadanne Tilfælde, som Loven nærmere har bestemt det. Derimod kan der i mange Tilfælde være god Føie for Regjeringen til at bestemme, at Lehn- besidderen maa være berettiget til at anvende de Kjøbesummer, som komme ind, til Betaling af den paa Lehnet hvilende Gjæld. Vil man overhovedet give Tilladelse til at afhænde det til Lehnet hørende Bøndergods, maa man ogsaa consequent indrømme Tilladelse til med Kjø- besummerne at betale Gjælden, da Pantaveren ikke godt paa anden Maade kan give sit Sam- tykke til, at Salg finder Sted, end ved at faae sin Fordring betalt; naar Forskrivningen hviler paa Lehnets Substant, maa den conse- quent bæres af de Kjøbesummer, som kom- me ind, ligesom Lehnbesidderen maa søge at komme overeens med Pantecreditorerne om Af- hændelsen i det Hele taget. En anden Sag er det, at Lehnscntrollen — Justitsministeriet — maa fuldkommen være beføiet og berettiget til efter Omstændighederne, — jeg beder det udtrykkeligt bemærket, at jeg siger efter Om- stændighederne — at paalægge Lehnbesidderen igjen at accumulere en Sum til Lehnet, sva- rende til det aarlige Beløb, han skulde afbetale paa den Lehnet paahvilende Gjæld i Dvereens- stemmelse med tidligere Resolutioner. Er f. Ex. Lehnbesidderen paalagt aarligt at gjøre Af- drag paa Gjælden af 2000 Rbd., kan Justits- ministeriet paalægge Lehnbesidderen at afgive 2000 Rbd. aarlig, indtil der kan blive oplagt en saa stor Sum, som den, Gjælden udgjorde, der er bleven betalt af de indkomne Kjøbesum- mer. Der kan imidlertid ogsaa tænkes Til-

fælde, hvor der slet ikke skal oplægges Noget, og hvor Kjøbesummerne ligefrem maae afsaae paa Lehnets Substant, saaledes f. Ex. hvis Gjælden, uden at noget Afdrag skulde finde Sted, har hvilet paa Lehnet fra dets første Op- rindelse af, uden at der er givet nogen anden Bestemmelse derom. Hvis et Lehn f. Ex. er oprettet saaledes, at der hviler en Gjæld af 100,000 Rbd. paa det, er Lehnet aabenbart af saamegen mindre Værdi, og der maa da af den Sum, som kommer ind ved Lehnsgodsets Afhændelse, kunne anvendes 100,000 Rbd. til at betale den Gjæld, der fra først af hviler derpaa; derved bliver Lehnet i ingen Henseende forringet.

Med Hensyn til § 6 er det allerede anty- det af Udvalget eller idetmindste af nogle af dets Medlemmer, at det har tænkt paa at ville gjøre Forandringer i den Retning, som den høitærede Justitsminister paapegede. Det kan vistnok ikke nægtes, uagtet, hvad to ærede Ta- lere have anført, at det ikke er en ganske ube- tydelig Sum, her tales om; det er nemlig idetmindste 60,000 Tdr. Hartkorn, som saale- des ere bundne, og Halvprocentafgiften heraf vilde altsaa, hvis man blot sætter hver Tde Hartkorn til 300 Rbd., blive henimod 100,000 eller, noiagtigere, 90,000 Rbd. Dette er dog ingen ganske ubetydelig Afgift, og der kan jo derfor vistnok være Spørgsmaal, om der ikke ere Hensyn for Finantsministeriet at tage i denne Retning, hvorfor de Hensyn maatte vige, som vi ellers vilde finde afgjørende. At lade § 6 aldeles udgaae, saaledes, som det fo- rekommer mig blev foreslaaet af den ærede Tde Landstingsmand for 6te Kreds (Unsgaard), og istedet derfor antage en almindelig Lov, in- deholdende disse Bestemmelser, man her kunde ønske som anvendelig ved alt Fæstegods's Dver- gang til Selveiendom, det forekommer mig dog ikke rigtigt; hvad man har her i Loven, bør man vistnok holde ved. En anden Sag er det, om man vil tage lignende Bestemmelser for alt andet Fæstegods, men dette forekommer mig ikke at angaae denne Sag.

Ryholm: Derfor jeg ikke aldeles har misforstaaet den ærede Taler, har han i sit foregaaende Foredrag sigtet til nogle Ord af mig, naar han sagde, at ved den nu forelig-